

ΜΟΡΕΛΛ ΜΑΚΕΝΤΖΗ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Πολύς κατ' αὐτὰς γίνεται πρὸς τῷ Βουλανζέ λόγος περὶ τοῦ Σίρ Μορέλλ Μακέντζη, τοῦ ὁποῦ σήμερον δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα. Ὡς γνωστὸν, ὁ Μακέντζη ἦν ὀφθαλμὸς, ὁ τὸν ἀποθανόντα αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Φρειδερίκον τὸν Γ' κυρίως περιποιηθεὶς. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀπῆλθεν ὅλον ἰατρῶν Γερμανῶν καὶ καθηγητῶν ἐξηγήθη κατὰ τοῦ Ἄγγλου ἰατροῦ διατεινόμενος, ὅτι οὗτος λογικῶς, ὄχι σκοπίμως καὶ ἐπιστημονικῶς τὰ τῆς θεραπείας τοῦ θανόντος αὐτοκράτορος διηύθυνεν, αἱ δὲ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἐβρίθουσιν ἄρθρων καθαρῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ ἀνθρωπίνης τιμῆς τοῦ Ἄγγλου ἰατροῦ. Καίτοι ἡ ἐπίσημος ἔκθεσις περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ αὐτοκράτορος ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν Βερολίνῳ, ἐν ἧ αἱ γνώμαι καὶ τῶν ἄλλων ἰατρῶν ἐκτίθενται, ὅτι εἶδον ἢ ἐθεράπευον ἐπὶ τινι καιρῷ τὸν δυστυχῆ αὐτοκράτορα, αἵτινες, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὅλοι εἶνε καταδικαστικαὶ διὰ τὸν Μακέντζη, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐκφέρωμεν εἰσέτι γνώμην τινὰ ἐπὶ τῶν συμβάντων, πρὶν ἀκούσωμεν καὶ τοῦ Μακέντζη, ὅστις θετικῶς οὕτως ἢ ἄλλως ἐντὸς ὀλίγου ὀκτ. δημοσιεύσῃ καὶ αὐτὸς τὴν ἀντίθεσίν του. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα ὁ νῦν μετ' ἐμπαθείας μεταξὺ Ἄγγλων καὶ Γερμανῶν ἰατρῶν διεξαγόμενος ἐφημεριδοπόλεμος, ὁ μιστὸς ὕβρεων, ἀντεγκλήσεων, ἀναιρέσεων καὶ διαφεύσεων μᾶς ἐνθυμίζει τοὺς καθ' ἡμέραν, πρὸς ἐλλάθην τῆς ἐπιστήμης καὶ παρ' ἡμῖν διεξαγομένους ἰατρικοδιατριβογραφικοὺς πολέμους, οἵτινες κατὰ τὴν ἀβρότητα δὲν ὑστεροῦσι παντάπασιν τῶν σήμερον ἐν Γερμανίᾳ διεξαγομένων.

Τὸ διαζύγιον τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Σερβίας καὶ ἡ ἀπαγωγή, ἂν ἐπιτρέπηται ἡ λέξις, τοῦ Διαδόχου τῆς Σερβίας ἐκ τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, εἶνε γεγονότα ἀπαγορευόμενα οὐκ ὀλίγον τὴν προσοχὴν πάντων κατὰ φυσικὴν δὲ συνέπειαν τὸ «Ἄστυ» ἤθελε θεωρηθῆ παραβλέπον τὴν ἀποστολὴν του ἐν δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα τῆς Βασιλισσῆς Ναθαλίας καὶ τοῦ Διαδόχου τοῦ Σερβικοῦ θρόνου, ὅστις κατέστη τὸ μῆλον τῆς ἐριδος, μετὰ τῶν ἐπιμένων ὀλίγων πληροφοριῶν Ἡ Ναθαλία Ὀδρένοβιτς εἶνε θυγάτηρ τοῦ ρώσου συνταγματάρχου De Reshko καὶ τῆς πριγκίπισσας Πουλχερίας Στούρντζα. Γεννηθεῖσα ἐν Φλωρεντίᾳ τὴν 2 Μαΐου 1859, ἐνυμφεύθη τὸν Μιλάνου Ὀδρένοβιτς — τότε πρίγκηπα τῆς Σερβίας — τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1875 καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν χορείαν τῶν βασιλισσῶν τὴν 6 Μαΐου 1881, ἀνακηρυχθεῖσα τότε τῆς Σερβίας βασιλεῖσα. Αἱ συζυγικαὶ ἐριδες ἤρξαντο μικρὸν μετὰ τὸν γάμον κατὰ τινὰς μὲν ἕνεκα τῆς ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῆς ἀναμίξεως τῆς Ναθαλίας, κατ' ἄλλους δὲ ἕνεκα τῶν ἐριτικῶν φιλαρσεκειῶν, αἵτινες ἀποδίδονται εἰς τὸν Βασιλεῖα Μιλάνου οὐδόλως ἀπὸ θανάτου καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἕτερον, ἀλλὰ καὶ οὐδόλως παράδοξον νὰ συντρέχωσιν ἀμφοτέρω ὁ λόγοι. Ὅποικιδήποτε καὶ ἐὰν εἶνε αἱ ἀφορμαὶ κατέληξαν εἰς τὸ πῶθον τῷ Μιλάνῳ διαζύγιον καὶ τὸ γεγονός δὲν θὰ ἐλάμβανεν ἐπὶ τοσοῦτον δημόσιον χαρακτήρα ἐὰν ἡ Ναθαλία δὲν ἐλάμβανε μεθ' ἑαυτῆς τὸν δωδεκαετῆ μόλις Διάδοχον καὶ δὲν ἀπῆρχετο εἰς Πρωσίαν. Ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς παραλαβὴν τοῦ Διαδόχου τὸν στρατηγὸν Πρότιτς, ὅστις ἔχων ἐπικούρους τὰς ἐπιτοπεύους ἀρχὰς ἐξεβίβασε τὰς θύρας τῆς ἐπαύλειος ἐν ἧ κατόπιν ἡ Βασιλισσα, παρέλαβε τὸν Διάδοχον καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βελιγράδιον. Συγχρόνως ἡ ἀστυνομία εἶδοπύησε τὴν Ναθαλίαν ὅτι ὤφειλε νὰ καταλίπη τὸ πρωσσικὸν ἔδαφος ἐντὸς δέκα ὡρῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο.